

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'.

Ἦχος δ'

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς

Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου καὶ τοῦ πάθους, λαβὼν οὖς προέκρινας τῶν Ἱερῶν Μαθητῶν, πρὸς τὸ Θαβώριον Δέσποτα, ἀνήλθες ὄρος, δεῖξαι θελήσας τούτοις τὴν δόξαν σου, οἱ καὶ κατιδόντες σὲ μεταμορφούμενον, καὶ ὑπὲρ ἥλιον λάμπαντα, πρηνεῖς πεσόντες, τὴν δυναστείαν σου κατεπλάγησαν, ἀναβοῶντες, Σὺ τὸ ἄχρονον, φῶς ὑπάρχεις Χριστέ καὶ ἀπαύγασμα, τοῦ Πατρὸς, εἶ καὶ θέλων, σὰρξ ὠράθης ἀναλλοίωτος.

Ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς Λόγος ὁ φῶς ὡς ἰμάτιον περιβαλλόμενος, μεταμορφούμενος ἔμπροσθεν, τῶν μαθητῶν σου, ὑπὲρ τὸν ἥλιον Λόγε ἔλαμψας, Μωσῆς καὶ Ἡλίας δέ, σοὶ παρειστήκεισαν, νεκρῶν καὶ ζώντων σὲ Κύριον, δηλοποιοῦντες, καὶ σοῦ δοξάζοντες τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν καὶ τὸ ἔλεος, καὶ τὴν πολλὴν συγκατάβασιν, δι' ἧς ἔσωσας κόσμον, ἀμαρτίας ἀπολλύμενον.

Παρθενικῆς ἐκ νεφέλης σὲ τεχθέντα, καὶ σάρκα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ ὄρος Θαβώρ, μεταμορφούμενον Κύριε, καὶ τὴ νεφέλη, τὴ φωτεινὴ σὲ περικυκλούμενον, φωνὴ τοῦ Γεννήτορος, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν, τῶν μαθητῶν συμπαρόντων σοί, σαφῶς ἐδήλου, ὡς ὁμοούσιον καὶ ὁμόθρονον, ὅθεν ὁ Πέτρος ἐκκληττόμενος, Καλὸν ὡδέ ἐστὶν εἶναι ἔλεγε, μὴ εἶδως ὁ ἐλάλει, Εὐεργέτα πολυέλεε.

Τοῦ Ἁγίου Προσόμοια γ'

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλην ἀποθέμενος, τὴν μαγικὴν γοητείαν, καὶ Περσῶν μιάσματα, καὶ τὰ μυσαρῶτα τερατεύματα, τῷ Θεῷ προσέδραμες, τὴ σοφὴ προνοία, κυβερνῶντι τὰ οὐράνια, οὗ τὸ ὄνοματι, ἀποστολικῶς ἐθεράπευσας, ἀλόγων ἀρρωστήματα, καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων νοσήματα, τῶν προσερχομένων, προθύμως σοὶ θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἀνατέθεικας, τὴν σὴν ζωὴν τῷ Κυρίῳ, καὶ θερμῶς ἐχώρησας, πρὸς τὸν τῆς ἀσκήσεως δρόμον Ὅσιε, προσευχὴν ἀθόλωτον, ἀγρυπνίαν πάννουχον, ὑμνωδίαν ἀκατάπαυστον, καὶ βίον ἄμεμπτον, καὶ ἀγγελικὸν ἐνδεικνύμενος, ἐντεῦθεν τὴν ἐνέργειαν, τὴν τῶν θαυμασιῶν ἐπλούτησας, ὅδε γὰρ δοξάζειν, ὁ Κύριος τοὺς δούλους ἑαυτοῦ, ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην ἐνδυσάμενος, τὴν τοῦ Σταυροῦ πανοπλίαν, καὶ τὸν ἀδιάρρηκτον, θυρεὸν τῆς πίστεως περιθέμενος, φοβερὸς γέγονας, ταῖς ἀντικειμέναις, τῶν Δαιμόνων παρατάξεις, οὓς καὶ ἐδίωξας, μάλιστα τὴ πίστει χρησάμενος, καὶ θείαις ἐπικλήσεσι, καὶ τοὺς ὁδοιπόρους διέσωσας, βλάβης τῆς ἐκείνων, Δομέτιε θεράπον τοῦ Χριστοῦ, ὃν παρρησία δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος πλ. β'

Προτυπῶν τὴν Ἀνάστασιν τὴν σὴν, Χριστέ ὁ Θεός, τότε παραλαμβάνεις τοὺς τρεῖς σου Μαθητάς, Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην ἐν τῷ Θαβώρ ἀνελθῶν, Σοῦ δὲ Σωτῆρ μεταμορφουμένου, τὸ θαβώριον ὄρος φωτὶ ἐσκέπετο, οἱ Μαθηταὶ σου Λόγε, ἔρριψαν ἑαυτοὺς ἐν τῷ ἐδάφει τῆς γῆς, μὴ φέροντες ὄραν τὴν ἀθέατον μορφήν, Ἄγγελοι διηκόνουν φόβῳ καὶ τρόμῳ οὐρανοὶ ἔφριζαν, γῆ ἐτρόμαξεν, ὀρῶντες ἐπὶ γῆς τῆς δόξης τὸν Κύριον.

Εἵσοδος, Φῶς ἱλαρὸν

Προκείμενον

Ἦχος βαρὺς

Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν.

Στίχ. Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου.

Στίχ. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Στίχ. Τί σοὶ ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθα

Σήμερον ὁ Χριστὸς, ἐν ὄρει Θαβωρίῳ, τὴν τοῦ Ἀδάμ ἀμείγας, ἀμαυρωθεῖσαν φύσιν, λαμπρύνας ἐθεούργησε.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Εἶδον ἐν τῷ Θαβῶρ, Μωσῆς τε καὶ Ἡλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Θαβῶρ καὶ Ἑρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σῆμα θεοπρεπές, θεότητος δεικνύει, πρὸ τοῦ Σταυροῦ τοῖς Μύσταις, ὡς ἥλιος ἀστράψας, Χριστὸς ἐν ὄρει σήμερον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. α'

Τῆς θεότητός σου Χριστέ, ἀμυδρὰν ἀυγὴν παραγυμνώσας, τοῖς συναναβάσί σοι ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς ὑπερκοσμίου σου δόξης ἐποίησας κοινωνούς, ὅθεν ἐνθεαστικῶς ἐκραύγαζον, Καλὸν ἐστὶν ἡμᾶς ὧδε εἶναι, Μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς, σὲ τὸν μεταμορφωθέντα Σωτήρα Χριστόν, ἀνυμνοῦμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος βαρὺς

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἤδυναντο, Λάμπρον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος, ἡ τοῦ Δεσπότου, ἦλθε, δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ θαβωρίῳ Χριστόν ἐποψόμενοι.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τὴν μεθέορτον πιστοί, ἡμέραν σήμερον φαιδρώς, τῆς ἐνδόξου καὶ φρικτῆς, Μεταμορφώσεως Χριστοῦ, ἐπιτελοῦντες βοήσωμεν ὁμοφρόνως, Τὸ φύραμα ἡμῶν, ἀνεμορφώσω Σωτήρ, τῇ θεῖα σου σαρκί,

συναπαστράγας αὐτῶ, καὶ ἀποδοὺς τὸ πρῶτιστον ἀξίωμα, τῆς ἀφθαρσίας ὡς εὐσπλαγχνος, διὸ σε πάντες, δοξολογοῦμεν, τὸν μόνον θεὸν ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα εἰς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πρέσβυν σε Χριστῶ προφέρω στεφηφόρε.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α' Ἦχος πλ. β'
Ὡς ἐν ἠπείρῳ

Πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημήσας μαρτυρικὴ, διαλάμπων χάριτι, τοῖς ὑμνοῦσί σε Πιστῶς, φωτοφόρον ἔμπνευσον αὐγὴν, ἱκετεύων τὸν Χριστὸν θεομακάριστε.

Ῥήξας τοὺς βρόχους τῆς πλάνης εἰλικρινῶς, τῷ Χριστῶ προσέδραμες, διανοία καθαρὰ, τὰ Περσῶν σεβάσματα λιπῶν, καὶ τῶν Μάγων ἐκφυγῶν τὴν ἀθεότητα.

Ἐπιστημόνως σκοπήσας ὡς οὐ Θεός, ὡς κτιστὸς ὁ ἥλιος, ὡς οὐδὲν τῶν ὀρατῶν, ἐπὶ τὸν ἀόρατον Θεόν, ὠδηγήθης λογισμῶ σοφῶ χρησάμενος.

Θεοτοκίον

Σὲ Παναγία Παρθένε τὴν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ γεννήσασαν, γεγονότα καθ' ἡμᾶς, δι' ἡμᾶς κηρύττομεν ἀγνή, Θεομήτορα πιστοὶ καὶ μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ'
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ

Βεβαία πίστει στηριχθεὶς, ὡς ἀκλονητος πύργος, ἀπερίτρεπτος ὄφθης, οὐ λογοῖς τοῖς μαγικοῖς, οὐ γνώσεως Περσικῆς, γοητείαις περιεραζόμενος.

Τὸν ψυχολεθρον φυγῶν, τοῦ τῆ κτίσει λατρεύειν, καὶ τὸν ἥλιον σέβειν, τὸν ὄντως ὄντα Θεόν, ὡς πάντων Δημιουργόν, εὐσεβείας πόθῳ ἐξεζήτησας.

Ναμάτων θείων μετασχῶν, τῆς παλιγγενεσίας, τὴν ψυχὴν κατηυγάσθης, καὶ γέγονας ἀληθῶς, υἱὸς χάριτι Θεοῦ, κληρονόμος θείων ἀπολαύσεων.

Θεοτοκίον

Σοφία οἶκον ἑαυτῆ, ὠκοδόμησε θεῖον, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, σκηνώσασα τὴν ἀγνήν, γαστέρα σου τὴν σεπτὴν, καθαρθεῖσαν Πνεύματι Πανύμνητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στὲ ρεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα τῆς ὁμολογίας σου».

Κάθισμα Ἦχος γ'
Τὴν ὠραιότητα

Τὴν ὠραιότητα Χριστοῦ ἐπόθησας, καὶ δι' ἀσκήσεως πάθη ἐνέκρωσας, καὶ ἐναθλήσας καρτερῶς, τὴν πλάνην ἀπετέφρωσας, Ἐνδοξε Δομέτιε, τῶν Ἀγγέλων σύν, ὄμιλε, ὅθεν καὶ ἰάσεων, ρεῖθρα βρύεις τοῖς πίστει σου, τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι τὴν θείαν, Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Τῆς θείας δόξης σου, ὄντως ἀπαύγασμα, καθὼς ἠδύναντο, ἔδειξας Λόγε Θεοῦ, τοῖς μαθηταῖς σου ἐν Θαβῶρ, ὄρει μεταμορφούμενος, οἷς συνελλαμφθείημεν, καὶ ἡμεῖς οἱ ὑμνοῦντές σε, μόνε ἀναλλοίωτε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ἐν πίστει σοὶ συμφώνως βοῶντες, Δόξα Χριστὲ τῇ βασιλείᾳ σου.

ᾠδὴ δ'
Χριστός μου δύναμις

Ἐπέγνωσ ἐνδοξε, τὸ φύσει ἄγνωστον, λογικῶς ἐκζητήσας καὶ εὐρηκῶς, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ

προσεκύνησας χαρά, τὴν αὐτοῦ μεγαλειότητα.

Χορεία σῶφροσι, θερμῶς προσέδραμες, μοναζόντων Ἁγίων καὶ ἀρετῆς, ζήλω πυρπολούμενος, ἐπολιτεύσω καθαρῶς, ἐν νηστείαις καὶ δεήσεσιν.

Ῥαδίως ἔλυσε, δεσμὰ τῆς φύσεως, ὁ θεόφρων σου πόθος καὶ τῶν παθῶν, ἔσβεσε τὴν κάμινον, τῷ δροσοβόλῳ φωτισμῷ, τοῦ Ἁγίου Πάτερ Πνεύματος.

Θεοτοκίον

Ἰσχύς μου πέφυκε, Θεὸς καὶ Κύριος, Θεοτόκε Παρθένε ὁ σαρκωθείς, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, ἀκηράτου σου γαστρὸς, τὴν ζωὴν ἡμῖν δωρούμενος.

ᾠδὴ ε'

Τῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ

Συνέσει θεία διαπρεπής, Μάκαρ πεφυκῶς, τῶν ὀρωμένων ἀπάντων προέκρινας, τὴν τῶν ἀοράτων ἀιδιότητα, τῷ φέγγει τῆς ἀγνείας καταλαμπόμενος.

Τῆς θείας γευσάμενος ἀρετῆς, τὸ τῆς ἠσυχίας καὶ ἀναχωρήσεως ἔστερξας, τὴν τῆς διανοίας ἀνεπιθόλωτον, κατάστασιν φυλάττων, Πάτερ Δομέτιε.

Ὡς ὄντως μέγα καὶ θαυμαστόν, τῆς ἐπὶ τὸ κρεῖττον μεταβολῆς σου, τὸ πάνσοφον φρόνημα, τῆς γὰρ τοῦ Ὑψίστου χειρὸς ἀλλοίωσις, καὶ χάριτος τῆς θείας ἔργον ἐγένετο.

Θεοτοκίον

Παρθένος ἔμεινας ἀσινής, καὶ τὰ τῶν μητέρων, ἐπιδεικνύεις πανάμωμε Δέσποινα, τὴ γὰρ παρθενία τόκον συνήρμοσας, καὶ φέρεις ἀμφοτέρων τὰ ιδιώματα.

ᾠδὴ ς'

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Ῥαδαίως φερόμενον, τοῦ ἐχθροῦ καὶ δυσμενοῦς, τὸν πειρασμὸν ὑπέμεινας, καὶ ποικίλως Παμμάκαρ δοκιμασθεὶς, τῷ φθόνῳ μαχόμενος, νικητὴς ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Ὁ βίος σου ἔνθεος, ἡ ζωὴ θεοειδής, καὶ φωτοφόρος γέγονε, τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γὰρ καταλιπῶν, τὴν θεῖαν εὐπρέπειαν, ἐκαρπώσω θεόφρον καὶ τερπνότητα.

Σημεῖα καὶ τέρατα, ἠξιώθης ἐκτελεῖν, ὑπερφυῶς αἰοίδιμε, τὴ δυνάμει τὴ θεία καθοπλισθεὶς, καὶ ἔχων τὴν ἄνωθεν, συνεργούσάν σοι χάριν ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ νυμφῶν θεοπρεπής, τῆς ὑπὲρ νοῦν σαρκώσεως, τοῦ τῶν ὄλων Παρθένε Δημιουργοῦ, σὺ γὰρ μόνη πέφυκας, ἀξιώθειον τούτου ἐνδιαίτημα.

Ὁ Εἰρμός

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοί, Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Αὐτόμελον Ἦχος βαρὺς

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ὡς ἐχώρουν οἱ Μαθηταὶ σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐθέασαντο, ἵνα ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τὴ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

- Ὑπὲρ τὰ πάντα σοὶ συναθλεῖν ἐκ λίθων,
- Μύστας Πάτερ σούς, ἐξεπαίδευσας τάχα.
- Σὺν δυσὶν ἑβδομάτη Δομέτιος ἐλεύσθη μύσταις.

Ὁ ὄσιος Δομέτιος ὁ σημειοφόρος, ὁ ἐν τοῖς ὀρίοις τῆς τοῦ Φιλοθέου μονῆς ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Μνήμη τοῦ ὀσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νικάνορος τοῦ θαυματουργοῦ, τοῦ ἐν τῷ τοῦ Καλλιστράτου ὄρει ἀναλάμψαντος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος, Ὡρ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἐκ γῆς ἀπελθῶν, Ὡρ ἐμὸς λέγει.
- Χάρις, Ὑπὲρ τὸν Ὡρ πέφυκε τὸν σόν, ὦ Νόμε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ὅσιοι μύριοι Ἀσκηταὶ οἱ θηβαῖοι ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχοι

- Γῆς ἐξελαύνεις, εἰς τὸ Δαυὶδ χρῆ λέγειν,
- Τὸ μυριοπλάσιον ἄρμα σου Λόγε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ Ὅσια Ποταμία ἡ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὑπὲρ Χριστοῦ κτανθεῖσα θαυμαστὴ ξίφει,
- Χέει ποταμοὺς θαῦμα των Ποταμία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Νάρκισσος, Ἀρχιεπίσκοπος Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ἡδὺ πνέων, Νάρκισσε, ναρκίσσου πλέον,
- Εὐωδιάζεις τῆς Ἐδὲμ τὸ χωρίον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὅσιος Ἀστέριος ὁ θαυματουργὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχοι

- Τράχηλον Ἀστέριος ἐκκοπεῖς ξίφει,
- Χοροῖς ἀθλητῶν, οἷον ἀστήρ ἐμπρέπει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Σώζων, ὁ ἐκ Νικομηδείας, εἰς πῦρ βληθεὶς, καὶ ἀβλαβῆς ἐξελθῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὑπῆρχεν ἄλλη σαλαμάνδρα πρὸς φλόγα,
- Σώζων ὁ Μάρτυς, οὗ τέλος πῦρὸς δίχα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ὑπερέχιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

- Ὑπερέχιος, κὰν τάφῳ κατεκρύβη,
- Πέφυκεν ἴσος τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

Δροσοβολον μὲν τὴν κάμινον

Ἐπὶ σὲ Πάτερ ἡ παμφωτος τοῦ Πνεύματος, χάρις ἐπανεπαύσατο, καὶ ἐνεργείας παραδόξους ἔδειξεν ἐν σοί, βοῶντι καὶ ψάλλοντι πιστῶς, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωμαλέω τῷ φρονήματι διήνυσας, τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως, καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἀγῶνων, Μάρτυς ἀληθῶς, ἐγένου κραυγάζων τῷ Χριστῷ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὥσπερ παῖδές σοι οἱ μύσται χρηματίσαντες, πατρι συνηγωνίζοντο, καὶ ἐν σπηλαίῳ καρτεροῦντες, ἤθλησαν σὺν σοί, συμφώνως κραυγάζοντες Χριστῷ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Σωτηρίας ὡς λιμένα σε πλουτήσαντες, ζάλης διασωζόμεθα, καὶ τὴν ἐλπίδα τὴν εἰς σὲ ὡς ἄγκυραν ψυχῶν, κατέχοντες κράζομεν Χριστῷ, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὦδὴ η'

Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις

Τετρωμένος ἀγάπη Πάτερ τοῦ κτίσαντος, τῶν κτισμάτων ἀπόσω πᾶσαν προσπάθειαν, Πνεύματι Θεοῦ, σαφῶς κατευθυνόμενος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐπιγίους φροντίδας ἀποσεισάμενος, οὐρανίους ἐλπίδας Πάτερ ἐπλούτησας, τὴν ἐν τῷ Χριστῷ, μακαριότητα Ὅσιε, ἧς νῦν ἀπολαύεις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοβόλους ἀκτῖνας Πάτερ δεξάμενος, τοῦ Ἁγίου καὶ θείου πάνσοφε Πνεύματος, ὀφθαλμοφανῶς, τοῦτο Μάκαρ τεθέασαι, θείους μυστηρίους φρικτῶς ἐπιφοιτήσαν.

Θεοτοκίον

Ἡ θεόφθογγος λύρα τοῦ σοῦ Προπάτορος, κιβωτὸν σὲ ἁγίαν προδιετύπωσε, φέρουσαν Θεόν, σάρκα Ἀγνή φορέσαντα, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας, ἅπαντα γὰρ δράς, Χριστέ μόνω τῷ βούλεσθαι, Σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὦδὴ θ'

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν

Φωτὶ ἀύλω καταναγασόμενος, φωτοειδῆς ἀξίως φωτοφόρε γεγένησαι, πολιτείαν ἄμειπτον κτησάμενος, Πάτερ καὶ παναγίαν, νῦν δὲ παρίστασαι, πρέσβυς τῷ Δεσπότη, καὶ Θεῷ ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς σου.

Οἱ σοὶ ἀγῶνες οἱ τῆς ἀσκήσεως, μαρτυρικοὶ ἀγῶσιν ἐπαξίως ἐστέφθησαν, καὶ διπλοῦν τὸ ἔπαθλον ἀπέιληφας, τῶν ἀνδραγαθημάτων, ὧν ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν αἰώνιων, ἀγαθῶν εὗρες πόλαυσιν.

Ῥωσθεὶς δυνάμει θεία καὶ χάριτι, διαφανῆς τοῖς πάσιν ἀνεδείχθης διδάσκαλος, εὐσεβείας θαύμασι κοσμούμενος, πάντας ὑποστηρίζων, πάντας ἰώμενος, τοὺς προσερχομένους, σοὶ πιστῶς θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ ἐπράχθη τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὑπερφυῖ Πααρθένε Θεότοκε μυστήρια, τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας λοχεύτρια, φέρουσα ἐν ἀγκάλαις, καὶ διατρέφουσα, τὸν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς ὑμνολογούμενον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ Πάναγκε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἐκ Περσικῆς ὀρμώμενος, χώρας τῆς πυρσολάτρου, τὴ τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες, ἐκ παιδὸς θεία πίστει, Δομέτιε θεοκῆρυξ, ὅθεν Πάτερ ἐν ὕμνοις, ὡς ἀσκητὴν τιμώμεν σε, καὶ ὡς μάρτυρα θεῖον καὶ τῶν φρικτῶν, μυστηρίων ἔνθεον Ἱερέα, καὶ πρέσβυν τῶν τελούντων σου, τὴν σεβάσμιον μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς ὁμοιον

Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, μαθητῶν τοὺς προκρίτους, λαβὼν μετεμορφώθης νῦν, ἐν Θαβῶρ τῷ ἁγίῳ, ἐν ᾧ Μωσῆς καὶ Ἡλίας, παρειστήκεισαν τρόμῳ, δουλοπρεπῶς σοὶ Δέσποτα, συλλαλοῦντες, μεθ' ὧν σε, Χριστέ Σωτήρ, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι προσκυνοῦμεν, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Φύσιν τὴν ἐξ Ἀδάμ, Χριστέ ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νὺν ἀπαίρεις Θαβώρ, παραγυμνώσων, τοῖς μύσταις τὴν θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Ὠφθης τὸ πρὶν Χριστέ, Μωσεῖ τε καὶ Ἡλία, ἐν γνόφῳ καὶ θυέλλῃ, καὶ αὔρα λεπτοτάτῃ, νὺν δὲ φωτὶ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμων ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψας ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβώρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνας.

Δόξα... Καὶ νὺν... Ἦχος πλ. α'

Νόμου καὶ Προφητῶν σὲ Χριστέ, ποιητὴν καὶ πληρωτὴν ἐμαρτύρησαν, ὀρῶντες ἐν τῇ νεφέλῃ Μωσῆς ὁ θεόπτης, καὶ Ἡλίας ὁ ἔμπυρος ἀρματηλάτης, καὶ ἄφλεκτος οὐρανοδρόμος, ἐπὶ τῆς Μεταμορφώσεώς σου, Μεθ' ὧν καὶ ἡμᾶς, τοῦ σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον Δέσποτα, ὑμνεῖν σὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.